

ulovlig våbenbesiddelse, hvis ikke man gør noget for ligesom at reducere fødekæden.

Det, jeg godt lige her ved slutningen vil spørge om, drejer sig om det, jeg har spurgt justitsministeren om med hensyn til overfaldsalarmer osv. Var det ikke en mulighed, ligger det slet ikke i ministerens tanker, at man måske kunne give nogle mennesker mulighed for at få en peberspray – jeg siger ikke, at de skal stå på hylden i supermarkedet – bl.a. voldstruede kvinder osv.? Kunne ministeren ikke have den tanke, at det kunne forhindre, at nogle eksempelvis gik ud og erhvervede sig en pistol som alternativ, og måske dermed have en positiv indvirkning på den ulovlige besiddelse af illegale våben?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil starte med at sige til hr. Kim Christiansen, at for så vidt angår den politimæssige indsats, er den utrolig målrettet, og den bærer frugt. Så til det her med, at det hele forgrener sig, og at der ikke bliver gjort noget, må jeg altså på det kraftigste understrege, at det simpelt hen ikke er rigtigt. Ikke mindst den indsats, som politiet har iværksat i forhold til de organiserede bander, hvoraf mange har anden etnisk baggrund, har jo givet et utrolig stort antal konfiskationer af ulovlige våben, og det mener jeg altså sådan set er et bevis på, at politiets forskellige initiativer på det her område rent faktisk er en succes, i og med at man finder de ulovlige våben.

Om den mere generelle problemstilling vil jeg sige: Nej, jeg mener ikke, at vejen frem er, at man begynder at udstyre potentielle ofre med våben. Det, som rigspolitiet er i gang med i handlingsplanen, er selvfølgelig at gå ind og se på, om politiet kan beskytte endnu bedre. Men noget af det, man også må se på, er, hvordan man forhindrer gerningsmanden i at nå til den vanvittige tanke: Nu skal jeg møde op med et oversavet jagtgevær og slå min ekskereste ihjel. Det kræver altså indblanding fra andre myndigheder end politiet. Det er en meget stor opgave, man står over for, men ikke desto mindre er det en opgave, man må prøve at søge at løse.

Formanden:

Så er det hr. Kim Christiansen for et sidste spørgsmål.

Kim Christiansen (DF):

Jamen altså, jeg vil godt lige sætte en stor tyk streg under, at jeg ikke kritiserede politiets arbejde. Jeg synes, det er glimrende, at de får pågre-

bet flere, og at de får fat i flere og flere våben. Det, jeg bare konstaterede, var, at det jo også er nemmere at få fat i flere og flere våben, når der er flere og flere til stede på det illegale marked.

Kl. 14.00

Det var ikke en kritik af politiets indsats, absolut ikke, men jeg synes måske, vi giver dem nogle lidt dårlige arbejdsbetingelser, når vi ikke lukker det hul, der er ved grænserne, og hindrer, at våbnene kommer ind i landet, for så kunne politiet jo bruge deres tid på noget mere fornuftigt.

Men ellers vil jeg bare afslutningsvis sige tak for debatten. Jeg har måske ikke fået det ud af den, jeg ville, jeg har ikke fået overbevist justitsministeren, men det må jeg jo så arbejde lidt mere langsigtet på, for jeg tror i hvert fald, at vi har et middel her, som vi kan bruge fremadrettet over for personer, der føler sig truet i et samfund, der desværre bliver mere og mere voldeligt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at netop det samarbejde, der går på tværs af grænserne, jo er helt afgørende, da det er meget, meget få af de våben, der bliver ulovligt distribueret her i landet, der er produceret i Danmark; de er produceret andre steder, og derfor er det internationale grænseoverskridende politisamarbejde naturligvis meget vigtigt.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvad vi kan gøre i forhold til de kvinder, der i dag har en overfaldsalarmer, er jeg enig med hr. Kim Christiansen i, at det er rigtigt, at rigspolitiet har sat sig selv i førersædet og sagt, at der skal ske mere på det her område.

Jeg synes da, det er dybt beklageligt, at en person, der har siddet varetægtsfængslet, bliver løsladt, og så er der overhovedet ingen, der tager sig af den mand, på trods af at man ved, at denne person tidligere har givet udtryk for, at han ønskede at tage livet af sin ekskereste.

Det, jeg bare vil sige til hr. Kim Christiansen, er, at der altså er meget dialektik og det er meget kompliceret, og at tro, at man kunne have reddet et menneskeliv ved at udstyre en kvinde med peberspray, vil jeg godt sætte spørgsmålstejn ved. Jeg tror, at den person alligevel var mødt op med et oversavet haglgevær og havde foretaget den grufulde handling.

Derfor handler det jo – ud over at give trygge vilkår til offeret – altså også om at få sat fokus på gerningsmanden og få ham væk fra de